

Гуменюк І. М.

магістр, викладач,

*Відокремлений структурний підрозділ
Кам'янець-Подільського фахового коледжу
Навчально-реабілітаційного закладу вищої освіти
«Кам'янець-Подільський державний інститут»*

Гуменюк Д. М.

студент,

*Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти
«Кам'янець-Подільський державний інститут»*

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Глобальна інформатизація суспільства в сучасних умовах призведе до формування нового інформаційно-комунікативного простору та нової культури. Всі зміни несуть з собою не лише нову мову і нові стереотипи поведінки, а й нові моральні цінності та компетентності.

У наш час формується новий тип суспільного впорядкування – інформаційне й водночас громадянське суспільство, які тісно одне з одним пов'язані.

У глобальному світі зростають потреби розвинених країн у базах (джерелах) змістовної інформації та новітніх системах інформаційно-комунікативної техніки, яка зберігає, обробляє, передає і транслює інформацію. Саме тому конкурентною силою стають знання і набуття нових компетентностей. Всі сфери діяльності, а особливо сфера матеріального виробництва, все більше потребують інформаційного обслуговування, преробки великої кількості інформації. Тому розвиток інформаційних технологій підсилює природне прагнення людей до гармонізації відносин, створення нових підходів до вирішення соціальних і економічних проблем, що постають перед людством та соціумом. Інформаційні ресурси стають одним із найголовніших чинників впливу, адже саме через них розкривається велич (могутність) людини, суспільства й держави в добу становлення глобального суспільства. Світова практика доводить, що інформаційні ресурси (у поєднанні з сучасними інформаційними технологіями) дають змогу раціональніше використовувати матеріальні багатства, прискорюють розвиток соціальних підсистем та суспільства загалом, [1] що впливає на

формування нової особистості, яка набуваючи нові знання набуває нові компетентності.

В умовах світової економічної та фінансової кризи істотно поглибилась вразливість усієї державної системи та стратегії розвитку країни. Зокрема, зрощення влади з капіталом, у перші роки незалежності завадило цивілізованому прориву на основі знань, навичок, інформаційних ресурсів та інформаційнокомунікативних технологій. А звідси і недостатній рівень формування інформаційнокомунікативних компетентностей. Особливо на це вплинула недостатність уваги на розвиток наук гуманітарної сфери, зокрема, філософії, психології, соціології, права, лінгвістики тощо. Сьогодні суспільство прагне технологічно перебудувати своє життя, використовуючи інноваційні підходи, прагнучи зрозуміти й реалізувати свої досягнення у науково-технічній сфері, розширюючи при цьому інформаційнокомунікативний простір. Тож в наш час комунікація і інформація набувають фундаментального характеру, що потребує обговорення поняття «інформаційно-комунікативний простір». Це поняття можна виокремити, ґрунтуючись на концепціях інформаційного суспільства й процесів глобалізації, що характеризують та знайшли відображення у роботах вітчизняних та зарубіжних дослідників [2, 3, 4].

Інформаційно-комунікативний простір можна визначити як частину простору соціокультурного, тобто, включенню в соціальну реальність і дійсність зон, в яких діють переважно інформаційнокомунікативні чинники. У самому інформаційно-комунікативному просторі також можуть бути виділені простори: науково-технічної, економічної, політичної, управлінської, культурної та інших видів соціальної інформації, що об'єднується формами комунікативної діяльності та її характером [О.О. Татакі].

Формуючи інформаційно-комунікативну компетентність особистості під час навчання, виникає постійна потреба в організації новітніх підходів до процесу навчання, який вимагає високого рівня інформаційної культури. Зміни, які відбуваються в інформаційній культурі – явище загальноцивілізаційного масштабу, так як нові інформаційно-комунікативні форми створюють якісно інше соціокультурне середовище, яке ставить нові вимоги до особистості. Одна з таких вимог – це бути частиною мережевого суспільства, мати доступ до інформації, вміти з нею працювати та брати участь у виробництві інформації.

Тож інформаційно-комунікативна компетентність особистості в умовах глобалізації – це набуття знань, які підпорядковуються умінням «надпредметного» характеру. Розвиток таких умінь у єдності з

предметними в конкретних галузях складає основу компетентнісного підходу, ключовим поняттям якого є поняття професійної компетентності у сукупності основної, базової та спеціальної компетентностей [5].

Якщо базові та спеціальні компетентності відображають, відповідно, специфіку професійної діяльності та її конкретної галузі то ключові компетентності необхідні для будь-якої діяльності особистості й пов'язані з успіхом особистості у світі, який так швидко змінюється.

Отже, інформаційно-комунікативна компетентність – це та складова розвитку особистості активної, яка вміє бути складовою комп'ютерного суспільства, яка володіє засобами інтелектуальної діяльності та адекватними умовами інформаційно-комунікативної реальності.

Список використаних джерел:

1. Соснін О. В. Проблеми державного управління системою національних інформаційних ресурсів із наукового потенціалу України / О. В. Соснін. Київ : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2003. 572 с.

2. Махінов В. М. Соціокультурна комунікація як генезис мовної особистості / Махінов В. М. // Освіта регіону: політологія, психологія, комунікації. – Режим доступу: <http://socialscience.com.ua/article/835>

3. Кастельс М. Інтернет-галактика. Міркування щодо Інтернету, бізнесу і суспільства: пер. з англ. / Мануель Кастельс. Київ : Ваклер, 2017. 304 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-281-7-58>

Дейкун О. П.

аспірант,

Київський національний лінгвістичний університет

УНІВЕРСАЛЬНІ ТА ЕТНОСПЕЦИФІЧНІ МОДЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОМОВНИХ ЗАГОЛОВКІВ: ПОЗИЦІЯ ПРИВЕРНЕННЯ УВАГИ

Останні тенденції в перекладознавстві свідчать про його спрямованість на врахування взаємодії глобальних тенденцій розвитку світу та локальність його сприйняття. Це особливо важливо для функціонування новинного дискурсу різними мовами і його головного складника – *заголовка*, який точно й лаконічно відтворює зміст та цілі